

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoPr/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415205987
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6415205987.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Ivce Hanuskovej v právnej veci žalobcu W. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. Y. J., Z.. K. 1, zast. JUDr. Dušanom Klincom, advokátom so sídlom v Žiari nad Hronom, Sládkovičova 16/61, proti žalovanému Sapa Profily, a. s., so sídlom v Žiari nad Hronom, Priemyselná 12, IČO: 36 638 927, zast. advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, o určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 12Cpr/1/2015 - 212 zo dňa 02. 12. 2016, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .
- II. Žalovaný m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal neplatnosti výpovede z pracovného pomeru a určenia, že pracovný pomer medzi žalobcom a žalovaným naďalej trvá. Žalobca tvrdil, že žalovaný s ním skončil pracovný pomer výpoveďou, ktorú žalobcovi doručoval XX. XX. XXXX . z dôvodu opakovaného porušenia pracovnej disciplíny a podľa ustanovenia § 63 ods. 1 písm. d) Zákonníka práce. Výpovedný dôvod porušenie pracovnej disciplíny v § 63 ods. 1 písm. d) Zákonníka práce nie je upravený a preto je žalobcovi daná výpoveď absolútne neplatným právnym úkonom. Pokiaľ chcel dať žalovaný výpoveď pre opakované porušenie pracovnej disciplíny, uvedený dôvod upravuje § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce. K porušeniu pracovnej disciplíny dňa 30. 09. 2014, podľa ktorého mal žalobca „sediť na zábradlí s nohami cez jamu“ žalobca uviedol, že je nepravdivé, lebo žalobca mal preloženú len jednu nohu a bezpečnostný predpis jeho postup práce nezakazuje. K porušeniu pracovnej disciplíny 15. 01. 2015 žalobca uviedol, že opomenul zvesiť bremeno pri odchode na prestávku, ale k porušeniu pracovnej disciplíny z jeho strany nedošlo, lebo spínač bol vypnutý. Žalovaný ponechal bremeno visieť, hoci mal vedomosť o tejto skutočnosti prostredníctvom sledovania kamerového systému. Žalobca ďalej namietal neplatnosť uznesenia P. G. W. P. R., č. X/XXXX, v ktorom je uvedené, že s výpoveďou zo dňa XX. XX. XXXX závodný výbor súhlasí, lebo nepredchádzalo rozhodnutiu o skončení pracovného pomeru.

2. Z výpovede z pracovného pomeru zo dňa XX. XX. XXXX vyplýva, že žalobcovi bola daná výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. d) Zákonníka práce, za čím nasleduje citácia výpovedných dôvodov podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce. Skutkovo bola výpoveď odôvodnená tým, že žalobca dňa XX. XX. 2014 porušil zásady a predpisy bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, kedy I.. Dané porušenie bolo so žalobcom prerokované 27. 10. 2014. Dňa 15. 01. 2015 žalobca závažne porušil zásady a predpisy bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, kedy pri manipulácii C.. Ako vyškolený P. - I. P. - je to zakázaná manipulácia. Dané porušenie bolo so žalobcom prerokované XX. XX. XXXX. V závere výpovede je konštatované, že výpoveď bola prerokovaná so zástupcami zamestnancov P. W. R. Sapa

Profily, ktorí s výpoveďou prejavili súhlas. Z uznesenia P. W. R. Sapa Profily č. X/XXO., ktoré podpísali N. Q., I. I. a G. X. vyplýva, že s výpoveďou zamestnávateľa z XX. XX. XXXX pre zamestnanca súhlasia. Zamestnanec v priebehu posledných X mesiacov porušil pracovnú disciplínu XX. XX. XXXX a XX. XX. XXXX a zamestnávateľ postupoval v súlade s platnou kolektívnou zmluvou.

3. Žalovaný uviedol, že žalobca vykonával v pracovnom pomere prácu na pozícii S. - A., dodatkom z 01. 05. 2014 došlo k zmene pracovnej pozície na S. - Y.. Vo výpovedi je vymedzený zákonný dôvod skončenia pracovného pomeru, ktorý nie je zameniteľný s iným skutkovým dôvodom. Vo výpovedi je citované ustanovenie § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce, zo znenia výpovede vyplýva, že žalovaný dal výpoveď z tohto dôvodu a nie podľa písm. d), ktoré bolo uvedené iba z dôvodu zjavnej chyby v písaní. K odsúhlaseniu výpovede zo strany zástupcov zamestnancov došlo v ten istý deň, ako došlo aj k doručeniu výpovede. Dňa XX. XX. XXXX sa žalobca dopustil porušenia pracovnej disciplíny, keď v rozpore s bezpečnostnými predpismi, s ktorými bol oboznámený, žalobca pri P... Na uvedené porušenie bol písomne upozornený a bolo s ním prerokované XX. XX. XXXX. Zákaz činností vyplýva z predpisu I I XXX, bod X.X, podľa ktorého je na ochranných zábradliach zakázané sedieť, stáť a nakláňať sa cez ne. Z. XX. XX. XXXX sa žalobca dopustil ďalšieho porušenia pracovnej disciplíny tým, že ako poučený a vyškolенý P., pri obsluhovaní P. iných zamestnancov a odišiel na prestávku bez toho, aby E.. Zo záznamu z porušenia pracovnej disciplíny vyplýva, že žalobca pri manipulácii C., čím hrubo porušil pravidlá o manipulácii. Toto konanie bolo považované za závažné porušenie pracovnej disciplíny, na základe čoho bude so žalobcom ukončený pracovný pomer podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce. Zákaz týchto činností vyplýva z predpisu I I XXX, bezpečnostné pravidlá pre obsluhu zdvíhacích zariadení (., bod X.X.. Pri odstavení P. (minimálne 30 minút), počas prestávky, po skončení pracovnej zmeny a odstavky výroby je potrebné W., alebo umiestniť tak, aby nezavadzal iným manipuláciám. Odopnuté závesné zariadenia a visiace prostriedky je po odstavení žeriava potrebné uložiť na vyhradené a označené miesta.

4. Okresný súd zistil, že v písomnej výpovedi danej žalobcovi je jasne uvedený skutkový dôvod výpovede, ktorý je podrobne opísaný ako porušenie predpisov BOZP dňa XX. XX. XXXX a dňa XX. XX. XXXX. Nesprávne označenie § 63 ods. 1 písm. d) namiesto správneho písm. e) je chyba v písaní, ktorá sama o sebe nespôsobuje neplatnosť skončenia pracovného pomeru, lebo výpovedný dôvod nie je zameniteľný z iným dôvodom. Žalobca bol riadne poučený o pravidlách BOZP, ktoré obsahujú podrobný opis činností, ktoré sú zakázané. Žalobca vedel, že sedenie na zábradlí s preloženou nohou alebo oboma nohami je zakázané. Svedeckou výpoveďou svedka N. Q. bolo preukázané, že zástupcovia zamestnancov prerokovali výpoveď ešte pred jej doručovaním žalobcovi a postačovala aj formulácia vyjadrená v stanovisku slovom „súhlasí“.

5. Spornou skutkovou okolnosťou bolo, či sa žalobca dopustil dňa XX. XX. XXXX menej závažného porušenia pracovnej disciplíny a dňa XX. XX. XXXX závažného porušenia pracovnej disciplíny. Okresný súd hodnotil situáciu, v ktorej došlo k porušeniu pracovnej disciplíny, intenzitu porušenia pracovnej disciplíny a osobu žalobcu ako zamestnanca, s jeho postojom k plneniu pracovných povinností. Vychádzal zo svedeckých výpovedí, písomných záznamov o porušení pracovnej disciplíny, fotodokumentácie a postoja žalobcu k posudzovanému konaniu v priebehu konania. Žalobca ako zamestnanec úmyselne a opakovane porušil pravidlá BOZP, hoci bol poučený o tom, akým spôsobom je výkon práce zakázaný a zo strany spolupracovníkov a nadriadených viac krát ústne upozorňovaný. Žalobca nespochybnil, že sa dopustil konania, ktorým porušil pravidlá bezpečnosti pri práci a svoje konanie odôvodnil zdravotnými ťažkosťami. Žalobca nepreukázal, že by zamestnávateľovi oznámil svoje zdravotné problémy, pre ktoré nemohol prácu vykonávať stanoveným spôsobom. Odvolával sa na lekársky posudok, že nemá pracovať vo vynútených polohách chrbtice a ručne prenášať bremená, ale pri výkone práce také činnosti vykonávať nemusel. Napriek tomu tvrdil, že takýmto spôsobom by určenú prácu vykonávať nemohol a mieni prácu vykonávať aj naďalej lebo mu vraj nespôsobuje zdravotné ťažkosti. V konaní bolo ďalej sporné, či bolo závažným porušením pracovnej disciplíny zo dňa XX.. XX. XXXX, keď žalobca ponechal visieť bremeno bez zaistenia a odišiel na prestávku. Okresný súd v tejto súvislosti konštatoval, že takéto konanie žalobcu bezpečnostné predpisy žalovaného nepripúšťajú. Keďže žalovaný zamestnávateľ skončil so žalobcom pracovný pomer postupom ako pri menej závažnom porušení pracovnej disciplíny, nemalo na posúdenie dôvodov výpovede vplyv, či išlo o závažné alebo menej závažné porušenie.

6. Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 61 ods. 1, ods. 2, § 63 ods. 1, písm. e) a § 74 zák. č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce. Žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný priznal plnú náhradu trov konania v zmysle § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

7. Proti rozhodnutiu okresného súdu podal žalovaný včas odvolanie zo dňa 13. 01. 2017, v ktorom namietal nesprávne procesný postup, nevykonanie navrhovaných dôkazov, nesprávne skutkové zistenia a právne posúdenie. Žalobca napadol tvrdenie žalovaného, že obidve nohy v skutočnosti nemohol mať preložené cez zábradlie, lebo taký výkon práce nie je možný. Údajné zábradlie je ohrada, ktorú nemožno zamieňať so zábradlím. Vzhľadom na zistenia Inšpektorátu bezpečnosti práce zo dňa XX. XX. 2016 nemožno hovoriť o P. ktorého výška má byť X,X . m. Žalobca ďalej tvrdil, že v zmysle správy Inšpektorátu bezpečnosti práce zamestnávateľ porušoval predpisy, lebo na rizikovitom pracovisku vyžadoval nezákonné normy práce a nútil zamestnancov tieto plniť a ich nedodržiavanie považoval za porušenie pracovnej disciplíny. Svedkovia o veci vypovedali ako zamestnanci žalovaného. Ani jeden zo svedkov nevidel a nebol prítomný pri údajnom porušení pracovnej disciplíny žalobcu. Okresný súd zákaz sedieť na zábradlí akceptoval ako porušenie pracovnej disciplíny u žalobcu, ale u svedkov akceptoval porušovanie zákazu nakláňania sa nad navešiaciu jamu pri výkone posudzovanej práce. Pri hodnotení miery porušenia pracovnej disciplíny súd nezvážil bezpečnostný predpis určujúci správanie zamestnanca pri výkone práce, aby mohol pracovať tak, aby nepoškodil zdravie seba a spolupracovníkov. Žalovaný nepredložil dôkaz, že žalobca bol školený o spôsobe výkonu práce navešievania bremien a neuznal, že žalobca výkon práce prispôbil svojej výške a zdravotnému stavu, čím sa snažil ochrániť svoje zdravie.

8. Žalobca ďalej v odvolaní k porušeniu pracovnej disciplíny ponechaním zdvihnutého bremena na vypnutom žeriave počas pracovnej prestávky uviedol, že okresný súd uveril tvrdeniam dvoch svedkov, vedúceho prevádzky a predáka, ktorí zistili porušenie pracovnej disciplíny na základe oznámenia operátora a majstra I.. Svedok I. uviedol, že porušenie mu bolo len oznámené a dostal za úlohu urobiť záznam o porušení pracovnej disciplíny. Fotka nie je kamerový záznam a mohla byť urobená kedykoľvek. Žalobca po návrate z prestávky svoje konanie oľutoval, Okresný súd sa nevysporiadal s tvrdením žalobcu o neplatnosti výpovede z dôvodu jej rozporu s dobrými mravmi, lebo bol zastretý skutočný dôvod, pre ktorý sa chcel zamestnávateľ žalobcu zbaviť. Už v roku 2007 mal zamestnávateľ vedomosť o zdravotnom stave žalobcu, ktorý žalobcovi znemožňoval bez obmedzenia výkon práce požadovaný žalovaným, ktorý nebol v súlade s technickou normou a BOZP. Žalobca nemohol prácu plnohodnotne vykonávať, lebo bol v porovnaní s ostatnými zamestnancami pod neustálym psychickým tlakom a sledovaním. Zopakoval tiež, že jemu daná výpoveď je neplatná aj z dôvodu nedodržania zákonnej povinnosti predchádzajúceho prejednávania výpovedného dôvodu so zástupcami zamestnancov. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 M Cdo 14/2013 je dôkazné bremeno na strane žalovaného zamestnávateľa. Predchádzajúce prerokovanie výpovede je spochybnené tým, že na výpovedi je na zadnej strane napísané prerokované a odsúhlasené, nebol však uvedený dátum ani čas.

9. Žalobca ďalej v replike na vyjadrenie žalovaného k odvolaniu uviedol, že toto vyjadrenie odporuje výpovediam svedkov a okresný súd sa nezaoberal postupom zástupcov zamestnancov pri predchádzajúcom prerokovaní výpovede ani výpoveďou svedka I.. Svedkovia vypovedali o skutočnostiach ako zamestnanci žalovaného spôsobom nasvedčujúcim ich čiastočnej predpojatosti k sporu. Jedine svedok I. nebol v pracovnom pomere so žalovaným. Svedkovia vypovedali, že na ohrade sa sedávalo a že pri výkone práce bolo nutné nad jamu sa nakláňať. Zamestnávateľ nútil na rizikovitom pracovisku zamestnancov k zvýšenému výkonu, v dôsledku čoho si zamestnanci pre plnenie požiadaviek zamestnávateľa prispôbili výkon práce vhodným spôsobom. Nebol vykonaný dôkaz, že bol žalobca školený na spôsob výkonu práce galvanizér - navešivač. Súd nebol viazaný dôkazmi žaloby a mal odstrániť rôznosť tvrdení žalovaného a nezrovnalosti svedeckých výpovední.

10. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Okresný súd dodržal zásady vyplývajúce z ochrany slabšej strany sporu, zabezpečil dôkazy pre zistenie skutočného stavu, umožnil žalobcovi predkladanie dôkazov, so všetkými relevantnými dôkazmi sa vysporiadal a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. Medzi stranami nebolo sporné, aký skutok je označený ako porušenie pracovnej disciplíny. Žalobca argumentoval tým, že uvedeným spôsobom pracoval. Nepopieral, že prácu vykonával inak ako všetci ostatní zamestnanci, ani to, že bol na zakázaný spôsob výkonu práce viackrát ústne upozorňovaný. Námietky žalobcu ohľadom označenia skutku a presnej formulácie upozornenia na porušenie pracovnej disciplíny ako aj označenie ohrady namiesto zábradlia

okolo navešiackej jamy sú vzhľadom k svedeckým výpovediam neodôvodnené. Predložený záznam o zdravotnom stave žalobcu je z roku 2007, kedy nevykonával tú istú prácu ako v čase zisteného porušenia pracovnej disciplíny a danej výpovede. Podľa predchádzajúceho záznamu z lekárskej prehliadky bol zdravotný stav žalobcu bez obmedzení. Žalovaný nemá vedomosť o akýchkoľvek zdravotných problémoch žalobcu ani o tom, že prácu môže vykonávať len nedovoleným spôsobom. Ďalšieho porušenia pracovnej disciplíny sa žalobca dopustil i.. Žalobca tvrdil, že nemohlo ísť o závažné porušenie predpisu, lebo E. žalovaného zo šikany. Svoje konanie nespochybňoval, len hľadal preň ospravedlnenie. Usvedčujúce výpovede svedkov nespochybnil. Žalobca ďalej namietal predchádzajúce schválenie výpovede zástupcami zamestnancov, ktorí s vymedzenými dôvodmi výpovede súhlasili. Svedkyňa G. zamestnankyňa personálneho oddelenia potvrdila na pojednávaní, že výpoveď bola najskôr prerokovaná a po jej odsúhlasení doručovaná žalobcovi. Uznesenie zástupcov zamestnancov o odsúhlasení výpovede bolo súdu predložené. Svedok N. Q., ktorý robil spolu so žalobcom, končil ráno XX. XX. XXXX nočnú zmenu, kedy boli v práci aj ďalší dvaja členovia zastupujúci zamestnancov G. X. a I. I. a žalobca nastúpil do práce v ranej zmene. Svedok ako zástupca zamestnancov potvrdil, že žalovaný informoval zástupcov zamestnancov o navrhovanom skončení pracovného pomeru so žalobcom, svedok dával súhlas k výpovedi a na konci zmeny bola už výpoveď aj za účasti pani G. doručovaná žalobcovi. Žalovaný v replike na repliku žalobcu uviedol, že čas prerokovania výpovede nebol spornou skutočnosťou, sporné bolo len to, či k prerokovaniu došlo a za tým účelom boli svedkovia vypočutí, čo následne žalobca využil na vznesenie nových námietok. Keďže k predchádzajúcemu prerokovaniu výpovede došlo pred dorúčením výpovede žalobcovi, jeho ďalšie námietky sú irelevantné. Ani ďalšie námietky žalobcu nemajú právny základ, a ide o jeho subjektívny pocit a prekrúcanie skutočností.

11. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contr. CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pretože rozhodnutie je vecne správne. 12. Podľa § 63 ods. 1 písm. e) zák. č. 311/2001, Zákonník práce (ďalej len „ZP“), zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov, ak sú u zamestnanca dôvody, pre ktoré by s ním zamestnávateľ mohol okamžite skončiť pracovný pomer, alebo pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny; pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny možno dať zamestnancovi výpoveď, ak bol v posledných šiestich mesiacoch v súvislosti s porušením pracovnej disciplíny písomne upozornený na možnosť výpovede.

Podľa § 77 ZP neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

Podľa § 147 ods. 1 ZP, zamestnávateľ je v rozsahu svojej pôsobnosti povinný sústavne zaisťovať bezpečnosť a ochranu zdravia zamestnancov pri práci a na ten účel vykonávať potrebné opatrenia vrátane zabezpečovania prevencie, potrebných prostriedkov a vhodného systému na riadenie ochrany práce. Zamestnávateľ je povinný zlepšovať úroveň ochrany práce vo všetkých činnostiach a prispôsobovať úroveň ochrany práce meniacim sa skutočnostiam.

Podľa § 148 ods. 1 veta druhá ZP, zamestnanci sú povinní pri práci dbať o svoju bezpečnosť a zdravie a o bezpečnosť a zdravie osôb, ktorých sa ich činnosť týka.

13. Odvolanie žalobcu nebolo dôvodné. Okresný súd založil svoje rozhodnutie na zistení, že žalobca sa dopustil dňa XX. X.X. XXXX menej závažného porušenia pracovnej disciplíny a dňa XX. XX. XXXX závažného porušenia pracovnej disciplíny. Žalobca nespochybnil to, že sa dopustil konaní, ktorými porušil pravidlá bezpečnosti pri práci predpísané na pracovisku žalovaného, s ktorými bol preukázateľne oboznámený. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom, že výpovedný dôvod bola žalobcovi daný podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce a nie je zameniteľný s inými dôvodmi. Uvedenie nesprávnej citácie právnej normy, § 63 ods. 1 písm. d) Zákonníka práce bolo chybou v písaní. Žalovaný preukázal, že žalobca bol riadne poučený o pravidlách BOZP, ktoré obsahujú opis činností, ktoré sú pri výkone práce zakázané. Žalobca porušil Q. XXX obsahujúcu bezpečnostné pravidlá pre zamestnancov A. W., ktorá zakazuje vychádzať Y. F., Q. Q. XXX, ktorá upravuje všeobecné pravidlá BOZP pre zamestnancov a Inštrukciu Q. ktorá upravuje bezpečnostné pravidlá pre obsluhu zdvíhacích zariadení (P., ktorú žalobca porušil tým, že ponechal P. a odišiel na prestávku. Je povinnosťou zamestnávateľa sústavne sledovať

a vyžadovať od svojich zamestnancov dodržiavanie predpísaných pravidiel bezpečnosti práce. Žalobca bol s pravidlami bezpečnosti práce oboznámený, čo preukazujú jeho podpisy zo dňa XX. XX. XXXX na príslušných záznamových hárkoch (č. I. 12, 31, 45). Nebolo sporné ani to, že v Zázname z porušenia pracovnej disciplíny, ktorý žalobca podpísal XX. XX. XXXX, žalovaný výslovne uviedol, že správanie žalobcu pri manipulácii so P. je hrubé porušenie pravidiel a toto konanie vyhodnotil ako závažné porušenie pracovnej disciplíny, ktoré je dôvodom ukončenia pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce (č. I. 84). Uvedené konanie žalobcu bolo v konaní nesporne preukázané, čím bol preukázaný aj posudzovaný výpovedný dôvod. Preto žalobca nemohol zvrátiť dôvodnosť výpovede spochybňovaním závažnosti porušenia pracovnej disciplíny zo dňa XX. XX. XXXX. Námietky žalobca dodatočne odôvodňoval správou Inšpektorátu práce z 22. 08. 2016 a svojím zdravotným stavom, ktoré nevyvracali dôvody výpovede, danej žalobcovi. Pokiaľ žalobca uvádzal na ospravedlnenie svojho pracovného postupu zdravotné ťažkosti, nepreukázal, že by zamestnávateľa na svoj zdravotný stav predtým upozorňoval. Žalobca ničím nespochybnil ani záver okresného súdu, že výpovedi z pracovného pomeru predchádzal súhlas s dôvodmi výpovede zo strany zástupcov zamestnancov, ktorí sa s dôvodmi výpovede riadne oboznámili. Správne skutkové závery okresný súd založil na výpovediach vypočutých svedkov.

14. Žalobca nemôže dôkaznú núdzu nahradiť iba tvrdením o ochrane žalobcu ako slabšej strany sporu a povinnosti súdu vykonať ďalšie dôkazy, pokiaľ ďalšie dokazovanie nevedie k odstráneniu sporných skutkových tvrdení, súvisiacich s predmetom konania. Žalobca nepreukázal tvrdenia, že zastretým dôvodom skončenia jeho pracovného pomeru bolo zistenie jeho zdravotných problémov a že jeho zdravotný stav mal vplyv na povinnosť dodržiavať predpísané pravidlá bezpečnosti práce na pracovisku a nepreukázal ani to, že bol v porovnaní s ostatnými zamestnancami znevýhodnený, pod neustálym psychickým tlakom a sledovaný. Žalobca súdu vytýkal, že pri hodnotení miery porušenia pracovnej disciplíny nezvážil bezpečnostný predpis, určujúci správanie zamestnanca pri výkone práce, aby mohol pracovať tak, aby nepoškodil zdravie seba a spolupracovníkov. K tomu odvolací súd uvádza, že žalobca nemôže porušenie pracovnej disciplíny odôvodňovať tým, že výkon práce prispôbil svojmu zdravotnému stavu. Svoje tvrdenia žalobca nepreukázal, nepotvrdil ich žiaden z vypočutých svedkov, a nemajú oporu na v správe Inšpektorátu práce, na ktorú žalobca v odvolaní poukázal. Aj keď v pracovnoprávnom spore v zmysle § 319 CSP nebol súd viazaný vykonať iba navrhované dôkazy, z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu ani z obsahu spisu nevyplývala potreba doplniť dokazovanie alebo prehodnotiť skutkové a právne závery okresného súdu. S údajnými nezrovnalosťami v svedeckých výpovediach I. I., resp. ďalších svedkov R., I. a Z., ktorí boli vypočutí v súvisiacom konaní vedenom pod sp. zn. 19Cpr/1/2015 na pojednávaní dňa 28. 06. 2016 (č. I. 153 - 161) sa okresný súd vysporiadal v odôvodnení rozsudku v odsekoch 13. a 16. Okresný súd vyhodnotil výpovede svedkov K. K., N. Q., G. Q. a I. Q., ktorých vypočul ku skutkovým okolnostiam na pojednávaní dňa 02. 12. 2016 (č. I. 190 - 205). Ak chcel žalobca svoje skutkové tvrdenia založiť na výpovediach svedkov z iných konaní, bolo vecou jeho procesnej aktivity navrhnuť výsluch týchto svedkov v tomto konaní a za tým účelom požiadať o odročenie pojednávania. Z odôvodnenia okresného súdu nevyplýva rozpor v úvahách a v hodnotení dôkazov, preto v odvolacom konaní niet dôvodu zaoberať sa tým, že súd mal výpovede svedkov vyhodnotiť podľa predstáv žalobcu inak.

15. Odvolací súd sa z uvedených dôvodov stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, v ktorom okresný súd zrozumiteľne vysvetlil, ktoré skutočnosti a na základe akých dôkazov mal preukázané a akými úvahami sa pri vyhodnotení skutkového stavu riadil. Okresný súd teda správne zistil skutkový stav, vyvodil z neho zodpovedajúci právny záver, rešpektoval príslušnú právnu úpravu a zohľadnil všetky právne významné skutočnosti a jeho rozhodnutie je vecne správne.

16. Výrok ktorým krajský súd rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania, je odôvodnený podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tým, že o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí a žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

17. Rozhodnutie bol v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bol v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh)

(§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).